

cartas

Incidencias en el espacio público

El Ayuntamiento de Sabadell ha creado una app para que los sabadellenses le informemos de las incidencias en el espacio público (aceras, pavimento, etc.).

Soy de los que comunican al Ayuntamiento los problemas en la vía pública por medio de instancias, pero tengo varias en espera de respuesta desde el pasado año 2018.

Con este proceder municipal dudo de la efectividad de la app que se ha puesto en funcionamiento y que por tanto quede en saco roto.

Josep Mullor López

Cal estar previnguts

Per descomptat, cal estar previn-

guts davant estereotips, propis o aliens, tan típics de les xarxes i del

predomini de la cultura audiovisual basada en sentiments més

que en la raó: d'aquí el sorprenent excés de tribus en la socie-

tat postmoderna, que dona suport als propis sense fissures, mentre nega el pa i la sal a l'altre, al diferent, al que és potencialment enemic.

Tot això no es resoldrà amb lleis, tot i el potser ben intencionat esforç europeu: l'abundància de normes sobre privacitat, protecció de dades, responsabilitat de les plataformes, dret a l'oblit o protecció dels autors no donarà resultats si no s'aborden els problemes de fons, culturals i ètics; afecten sobretot el respecte de la persona.

En qualsevol cas, al meu parer, la democràcia està en condicions de superar les amenaces que la farien degenerar en demagògia, per imparable que sembli tant algoritme d'intel·ligència artificial, mentre no perdem la fe en la dignitat humana.

Jesús Domingo

Ajuntament de Terrassa: fins a l'últim moment, prepotent

JOAN TAMAYO SALA

PODRIA dedicar aquest article a expressar el desig que tinc i que moltíssima gent té, en aquesta ciutat, que ja cal un canvi urgent i "sistèmic" a l'Ajuntament de Terrassa, després de 40 anys d'una institució "encatronada" i d'un projecte que ja s'ha esgotat i que manté la ciutat presonera de manca d'idees i de valentia per fer avançar els drets, la cohesió social i el progrés. Però no!, perquè hauria d'omplir pàgines i pàgines de greuges. En tindrè prou amb un sol fet que "malauradament" ha passat desapercebut i que diu molt del tarannà d'aquest govern "socialista" i dels socis que històricament li han donat suport, i tot, com a resum de la "prepotència" que ens ha governat durant tants anys.

No seria cap descobriment nou el fet de recordar la poca fe i poca convicció dels governs d'aquesta ciutat amb una figura fonamental per a la garantia dels drets dels ciutadans i ciutadanes com és la de la sindicatura de Greuges. Només cal recordar el desafortunat i malèvol "procés" participatiu, que van intentar fer per l'any 2016, per tal d'elegir un síndic o síndica, i que va acabar amb una retirada i l'anul·lació d'aquest, sol·licitada pel mateix síndic de Greuges de Catalunya i d'una part important de les associacions i movi-

ments socials de la ciutat, un nyap que també va posar en evidència l'aversion que sempre han sentit els governants locals per la "democràcia real".

Aquesta poca empatia i fins i tot aquesta fòbia antisíndic i contra tot el que suposi "control" mostrades pels polítics al poder i per a la maquinària funcional que el sustenta no la pateix la ciutadania, només, sinó molts ciutadans i moltes ciutadanes d'aquesta ciutat, i en primera persona la síndica actual, la Isabel Marquès, una persona que ha demostrat obertament el seu compromís i la seva convicció ferma en una figura tan necessària i amb la defensa dels drets humans, per sobre de tot.

Això no li ha impedit, en aquest segon mandat, després d'haver estat elegida de forma majoritària en un procés molt més democràtic que l'anterior, pels ciutadans i ciutadanes, el gener de 2018, seguir al peu del canó, de forma valenta, en defensa dels ciutadans i ciutadanes de Terrassa.

I és que cal recordar que la pròpia Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat, signada per més de 400 municipis europeus, entre ells el de Terrassa, l'any 2000, ja preveu com a garantia de la pròpia carta i dels drets de la ciutadania la figura d'un síndic o síndica.

La síndica, tal com estableix el mateix reglament aprovat pel plenari de l'Ajuntament, ha de presentar la memòria en el ple municipal. Aquest acte es fa cada any, intentant donar-li un protagonisme molt justet i no mas-

sa extensiu. Però aquest any 2019, en el ple del mes de març, la gota va fer vessar el vas.

Es col·loca en un punt d'un llarg ordre del dia, de la convocatòria del ple del mes de març, la lectura de la memòria de la síndica (5, 10 minuts), sense rèplica ni preguntes, sense pena ni glòria, d'amagat de la ciutadania i de tot...

I justament, vés per on!, quan la memòria 2018 de la síndica no parla tant de "multes" mal aplicades o errors administratius, que també, sinó que reflecteix, més que mai, la situació de màxima alerta social per vulneració reiterada dels drets socials (exclusió social, exclusió residencial), de discriminacions i vulneracions de drets fonamentals. Una fotografia, un reflex real, del dia a dia de la ciutat, que hauria de tenir la màxima atenció dels responsables polítics de la ciutat i que, en canvi, passa pel darrer i de puntetes.

Què hagués costat una sessió especial dedicada a l'informe de la síndica, convidant mitjans de comunicació i les forces polítiques, institucionals i socials de la ciutat? I que a la vegada servís per unir esforços de forma transversal i cooperativa per intentar posar remei a les causes estructurals i conjunturals que ens porten a aquestes injustícies (la democràcia real)!

És molt simptomàtic, i demostra una vegada més la por d'un govern "prepotent" a qualsevol mecanisme de control i garantia. És més fàcil invisibilitzar la realitat, per més crua que sigui, i seguir governant sobre la mentida i la falsedat.

Són indignants aquest fet i aquesta injustícia que s'ha comès sobre una figura tan digna i representativa com és la de la sindicatura de Greuges.

Per acabar dir que seria molt bo i saludable per a Terrassa que entrés un nou govern que pogués fer net i "bugadejar" la "crosta" que rau adherida a la institució des de fa massa anys i que no permet modernitzar i estendre l'Ajuntament a la ciutadania per tal de construir un nou projecte de ciutat (dret a la ciutat) de baix a dalt (sense por a la democràcia i molt menys als drets humans). Allò que abans en dèiem "un govern d'esquerres, de veritat i progressista", sense pors ni interessos "estranyos".

Cal no oblidar tampoc que la solució també passa perquè la ciutadania surti al carrer i als espais comuns a conquerir aquesta democràcia real i s'empoderi per construir un sistema basat en els valors humanistes que precisament fonamenten els DDHH, i això és una tasca més llarga i feixuga, per desgràcia, però necessària.

Esperem, de tota manera, que aquest nou "lleig" a la síndica Isabel Marquès i de forma indirecta als ciutadans i ciutadanes sigui l'últim d'un "sistema" local que ens té "encadenats" a una gestió política bastant "mediocre" i moltes vegades (massa) al servei dels poders econòmics "històrics" de la ciutat d'Ègara.

* L'autor és advocat. Activista dels Drets Humans. Membre d'Espai Drets

Imprime: IMPRINTSA Impressions Intercomarcals SA

Los textos destinados a la sección de cartas no deben exceder de un folio. Deben ir firmados por sus autores con constancia de su DNI, domicilio y número de teléfono. DIARI DE TERRASSA se reserva el derecho a publicarlos, extractarlos o resumirlos, y no facilitará información postal o telefónica sobre los mismos. Para remitir colaboraciones para esta sección, puede utilizar el sistema tradicional de correo o la dirección electrónica opinion@diarideterrassa.es

Diari de Terrassa no comparte necesariamente las opiniones que aparecen en sus páginas.

Esta publicación no puede ser reproducida; ni en todo ni en parte, ni registrada en, o transmitida por, un sistema de recuperación de información, por ningún medio, sea mecánico, fotoquímico, electrónico, magnético, electroóptico, por fotocopia, o cualquier otro, sin el permiso por escrito de la empresa editora.